

וְדַבֵּר ה' אֶל אַהֲרֹן.. כֹּל פֶּטֶר רָחֵם לְכֹל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לֵה' בְּאֲדָם וּבְבַהֲמָה יִהְיֶה לָךְ אֹף פְּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם.. וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֲדָשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁתַּיִם שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

תעודת פדיון הבן

בזאת התעודה לאשר כי אבי הבן הבכור, הרב חיים שמעון בן מנחם צבי גרוסמן פדה את בנו בכורו דוד יצחק שיחי, מאתי הרב יעקב אבידן בן ראובן הכהן למשפחת קלוד.

הפדייה הייתה במעמד עשרה מישראל בשכונת אוק פארק אשר במישיגן, ארה"ב, ביום י"ג לחודש ניסן שנת ה'תשע"ד, ואבי הבן נתן בידי חמשת שקלים כסף נקי במתנה גמורה, ולא הפעיל עלי שום לחץ להחזירם, וגם לא החזרתים לו.

בשכר קיומו של מצוה זו בהידור יברך השם יתברך את אבי הבן עם זוגתו תחי' לחסד ולברכה בתוך עם ישראל ויזכו לגדל בנם הבכור דוד יצחק שיחי' על יסוד התורה והמצוה בשמחה ובטוב לבב מתוך הרחבה רוחנית וגשמית.

ידוע כי בשלש עשרה מקומות בתורה נכתב הלשון לי, ובכולן אין הקדושה זזה משם לעולם, ואחד מהם בעניין בכורי ישראל, אשר הם קדושים מבטן אך נפדים מקדושתם על ידי נתינת חמשה סלעים לכהן מזרע אהרן קדוש-השם. והנה, אף על פי שנפדה הבכור, רבותינו הראשונים ביארו שיש דרישה מיוחדת מבכורי ישראל שיעסקו בתלמוד תורה וביראת השם יתברך יותר משאר כל ישראל.

וזאת הברכה, שיבורך הבן הבכור דוד יצחק שיחי' בפתיחת הלב והמוח בתלמוד תורה וביראת השם יתברך.

חתימת הכהן: _____

חתימת עד: _____

חתימת עד: _____

בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּתֵּן לִי שְׂמוֹת כב כח יכול יתנם לי ודאי? תלמוד לומר במדבר, ג נא וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו. אין לי אלא בזמן ההוא, לדורות מנין? תלמוד לומר במדבר, ג נא עַל פִּי ה' פֶּאֶשֶׁר צָוָה ה' אֶת מֹשֶׁה. אם כן למה נאמר שמוות כב כח תִּתֵּן לִי? כל זמן שאתה נותנו כמצותו, מעלה אני עליך כאלו לי נתת